

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 15. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-008-07/20-01/80, urbroj: 401-01/05-20-2 od 17. veljače 2020. kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika od 17. veljače 2020. godine je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, br.: 33/2019 od 7. siječnja 2019. godine. Navedenim rješenjem je odbijen zahtjev tužitelja za dopunu informacije, kojim je tužitelj zatražio dostavu zvučnog zapisa sa sjednica Nadzornog odbora HBOR-a održanih dana 14. ožujka i 12. travnja 2018. godine.

Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je HBOR, postupajući povodom prethodne presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovnog broja: UsII-45/19-7 od 24. listopada 2019. godine tužitelju dostavila, između ostalog, i pisani zapisnik sa sjednice Nadzornog odbora od 14. ožujka i 12. travnja 2018., sačinjeni kao pisani prijepis. Tužitelj nadalje navodi dnevni red sjednica Nadzornog odbora od 14. ožujka 2018., kao i 12. travnja 2018., napominjući da tuženik u osporenom rješenju uopće ne navodi koji je bio dnevni red sjednica već da samo paušalno navodi da se raspravljalo o detaljima investicija clijenata, njihovim programima poslovanja i financijskim restrukturiranjima, planovima i načinima poslovanja društava itd., pa smatra da je iz tog razloga obrazloženje nerazumljivo i paušalno te suprotno odredbi članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.). Poziva se na odredbu članka 5. stavak 1. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama kao i odredbu članka 16. stavak 3. istog Zakona, odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovnog broja. U-zpz-6/2016 od 17. listopada 2018., kao i presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovnog broja: UsII-460/18 od 30. siječnja 2019., UsII-1/19 od 10. travnja 2019. Smatra da iz dnevnog reda sjednice Nadzornog odbora proizlazi da je predmet raspravljanja bilo raspolaganje javnim sredstvima u smislu članka 16. stavak 3. ZPPI, koje informacije su dostupne bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, radi čega je pogrešno primijenjeno

materijalno pravo iz citirane odredbe ZPPI. Ističe da nije jasno kako bi tonski zapis usmene rasprave sa navedenih sjednica koja se tiče sadržaja tih isprava koje su već javno dostupne informacije u smislu načela jednakosti iz članka 8. ZPPI, bila zaštićena informacija po članku 15. stavak 2. točka 2. istog Zakona. Predlaže poništiti osporeno rješenje tuženika od 17. veljače 2020., kao i rješenje Hrvatske banke za obnovu i razvitak od 7. siječnja 2020. i predmet vratiti na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako zvučni zapisi sa sjednica predstavljaju potpuno drugačiju, opširniju informaciju od pisanih zapisnika te ih se ne može smatrati istom informacijom u drugom obliku. Omogućavanje pristupa toliko opširnim podacima o klijentima, ali i ostalim podacima sadržanim na tonskim zapisima sjednica, dovelo bi do štetnih posljedica za gospodarske interese klijenata HBOR-a, te za gospodarske interese istog. Ističe kako je odredba članka 16. stavak 3. ZPPI-a već iscrpljena prilikom postupanja HBOR-a po presudi Visokog upravnog suda RH, poslovnog broja. UsII-45/19-7 od 24. listopada 2019., kada su tužitelju dostavljeni, između ostalog, pisani zapisnici sa sjednica Nadzornog odbora HBOR-a održanih 14. ožujka i 12. travnja 2018., čime je zadovoljen javni interes. Tuženik ukazuje kako ostvarivanje prava na pristup informacijama predstavlja poseban upravni postupak koji omogućava neposredno rješavanje upravne stvari, što znači da se odluka može donijeti bez omogućavanja stranci da bude saslušana, bez zakazivanja i održavanja usmene rasprave i bez izvođenja dokaza putem posebnih dokaznih sredstava, kao što su npr. uviđaj, nalaz i mišljenje vještaka, iskaz svjedoka i izjava stranke. Tuženik ističe kako je Visoki upravni sud RH u svojoj odluci, poslovnog broja: UsII-334/18 od 10. listopada 2018., izrazio stajalište da je Zakonom o pravu na pristup informacijama reguliran poseban upravni postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama koji omogućava neposredno rješavanje upravne stvari, a slično stajalište, kako nije došlo do povrede upravnog postupka sud je imao i u svojim odlukama, poslovnog broja. UsII-295/18 i UsII-297/18. Predlaže odbiti tužbu tužitelja i potvrditi osporeno rješenje.

Zainteresirana osoba se očitovala o tužbi tužitelja ostajući pri svim navodima iz obrazloženja osporenog rješenja napominjući da se tužiteljev zahtjev prethodno odnosio na dostavu zapisnika kao elektronski zvučnih zapisa ili sačinjenih pisanih prijepisa te da je HBOR tužitelju dostavio zatražene pisane zapisnike s navedenih sjednica od 14. ožujka i 12. travnja 2018. godine stoga da je u svemu postupio u skladu sa zahtjevom tužitelja, a postupajući po presudi Visokog upravnog suda RH, poslovnog broja: UsII-45/18. Nadalje, detaljno obrazlaže i referira se na mjerodavne odredbe Zakona o financijskom osiguranju, Zakona o zaštiti tajnosti podataka, Zakona o pravu na pristup informacijama te Uredbu EU 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016., kao i na pravna mišljenja renomiranih autoriteta, profesora s katedre za trgovačko pravo i pravo društva P. fakulteta u Z. (prof.dr.sc. H. M. i prof.dr.sc. N. T.).

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), tužitelju su dostavljeni odgovori na tužbu, te se tužitelj po istima očitovao podneskom zaprimljenim kod ovog Suda 16. rujna 2020., ostajući u svemu pri navodima iz tužbe.

Tužbeni zahtjev nije osnovan, iz razloga navedenih u obrazloženju presude.

Sud je ovaj spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – Odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS) budući je u konkretnom slučaju sporna pravna kvalifikacija utvrđenih činjenica pa stoga nije bilo potrebno daljnje utvrđivanje činjeničnog stanja.

Iako tuženik u obrazloženju osporenog rješenja navodi da se u ovoj upravnoj stvari radi o novom zahtjevu tužitelja za pristup informacijama, a ne o zahtjevu za dopunu informacije, suprotno proizlazi iz spisa predmeta. Naime, tužitelj je podnio zahtjev za pristup informacijama pozivom na odredbu članka 24. Zakona o pravu na pristup informacijama (zahtjev od 9. prosinca 2019. godine), koji glasi: „Traži se dopuna informacije“.

Međutim, prema ocjeni ovog Suda pravilno je tuženik u konkretnom slučaju odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, broj: 33/2019 od 7. siječnja 2019., čime nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Odbijajući žalbu tužitelja tuženik se u obrazloženju osporenog rješenja pritom pravilno pozvao na mjerodavne odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 225/13. i 85/15., dalje: ZPPI), kao i praksu ovoga Suda izraženu u nizu presuda.

Iz spisa predmeta proizlazi da je rješenjem Hrvatske banke za obnovu i razvitak (dalje: HAVOR) od 7. siječnja 2020., odbijen zahtjev tužitelja za dopunu informacije, odnosno dostavu zvučnih zapisa sa sjednica Nadzornog odbora HAVOR-a od 14. ožujka i 12. travnja 2018. godine. Naime, tužitelj je od HAVOR-a prethodno zahtjevom od 14. svibnja 2018., zatražio: zapisnike sa navedenih sjednica Nadzornog odbora HAVOR-a kao elektronski zvučni zapis ili sačinjeni pisani prijepis sa navedenih sjednica. Postupajući po presudi ovoga Suda, poslovnog broja. UsII-45/19-7 od 24. listopada 2019., HAVOR je tužitelju dostavio zatraženu informaciju, odnosno zapisnike sa sjednice Nadzornog odbora od 14. ožujka i 12. travnja 2018. godine.

Dakle, iz navedenog proizlazi da je HAVOR već dostavio tužitelju zatraženo po zahtjevu od 14. svibnja 2018., pa je stoga pravilno postupio HAVOR kada je odbio zahtjev tužitelja pozivom na odredbu članka 24. i 23. stavak 5. točka 3. ZPPI, kojom odredbom je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev između ostalog, i ako utvrdi da nema osnove za dopunu ili ispravak dane informacije iz članka 24. ovog Zakona. Nespornim proizlazi iz obrazloženja rješenja HAVOR-a da je tužitelj podnio zahtjev za dopunu informacije u skladu s odredbom članka 24. citiranog Zakona.

Suprotno navodima tuženika u konkretnom slučaju od tužitelja je podnesen zahtjev za dopunom informacije koja je prethodno tužitelju već dana postupajući po presudi ovoga Suda, poslovnog broja: UsII-45/19 od 24. listopada 2019. Da se u konkretnom slučaju radi o zahtjevu za dopunu informacije proizlazi iz podnesenog zahtjeva tužitelja zaprimljenog Pri HAVOR-u 9. prosinca 2019.

U preostalom dijelu ovaj Sud prihvaća shvaćanje tuženika izraženo u obrazloženju osporenog rješenja glede sadržaja zatraženih tonskih zapisa sa sjednica Nadzornog odbora HAVOR-a od istog datuma (14. ožujka i 12. travnja 2018.), odnosno da je odredba članka 16. stavak 3. istog Zakona iscrpljena prilikom postupanja HAVOR po naprijed citiranoj presudi ovoga Suda od 24. listopada 2019., kada su tužitelju na njegov zahtjev dostavljeni zapisnici s navedenih sjednica. Stoga inzistiranje tužitelja na dostavi zvučnog zapisa sa istih sjednica, a nakon što je već dobio na svoj zahtjev zapisnike sa istih sjednica nema osnova za udovoljenju zahtjeva u odredbama ZPPI-a za udovoljenju istom.

Napominje se da je tuženik u žalbenom postupku preslušao nosače zvuka (CD) na kojima se nalaze zvučni zapisi sa predmetnih sjednica Nadzornog odbora HAVOR-a, da je izvršio uvid u dva testa razmjernosti javnog interesa koji je proveo HAVOR za svaku od navedenih sjednica, da je detaljno analizirana svaka točka dnevnog reda i moguće štetne posljedice koje bi se dogodile omogućavanjem pristupa tonskim zapisima, pravilno zaključujući, nakon iscrpne analize svake od točaka dnevnog reda da sadržaj predmetnih tonskih zapisa s navedenih sjednica u potpunosti izlaze izvan dosega odredbe članka 16. stavak 3. ZPPI-a koja se odnose na raspolaganje javnim sredstvima.

Slijedom svega izloženog, na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 15. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.